

Sa dakilang nasa at banál na layon
 Ng bayang dakila't bayang mapag-ampón
 Sa mġa dayuhang inaaring poon
 Dito sa lupà ko't kabít ang lingatong
 Siyang ipapasán, ngítí rin ang tugón.

Masaráp magmahal, matamís unifrog,
 Wagás ang pagasa at tapat na loob;
 Sa pakikisama'y marunong sumunól,
 Hindi na talina sa bawa't iutos
 At nakagagawá ng hindi baluktót;
 Pag na sa matuwid hindi natatakot
 Ni di nanġingimi sa kjllát má't kulóg.

Ganyán ang marapat upang mailimpí
 Ang irog na bayang may mahal na urí;
 Katwira'y katwiran, huwag ipanġiming
 Sabili't bigkasín sa sinomang hari,
 At iyan ang iyóng pinakamimithing
 Laya't Kasariulan nitóng ating Labi;
 Kaya loh bulaklak! háyo't magmadali.

Lákad mo'y tulinan, at samantalahin
 Ang lamig ng araw sa bayan mong giliw;
 Ang mġa kapatid sa pagkakahimbíng
 Ay ibangon mo na at sila'y pukawin,
 Haás ang noo, bisig ay unatin,
 Ituró ang landás at iyóng sabihing:
 Araw ay sikat na, tayo ay gumising.

Sulong, oh bulaklak ng irog kong Bayan,
 Mabining dalaga't anak Silanġanan,
 Tubong Tagailog nang bayan ni Rizal,
 Kayó ang pagasa at maaasahan
 Nang Lahi't Lupa ko sa kaumagahan.
 Hayo't magmadali ng ating makamtan
 Ang pagsasarili nati't Katubusan.

Pagod ay iwaksi't tayo'y tumalagá,
 Dagsá man ng unós sa pakikibaka
 Ay ating suonġit diya'y pakikita
 Ang masayang ngítí ng ating ligaya't
 Maráring yaóng taung pinipitang
 Taluktók ng láyo't banal na pag-asang
 Pinamuhunanang ng maraming dusa.

Pawis ay bayáang sa ati'y tumuló
 At alintanahin ang anomang hapó,
 Ipain ma'y búhay, maghubó ng dugó,
 Sa pag-gawa lamang ng ikawawastó
 Nitóng bayan natin. At huwag pahibó
 Sa madayang ngítí niyóng si Palaló.

Laging puhunani'y pawang kasipagan,
 "Tuhog ng bulaklak" nitóng aking bayan;
 Kayá ang hirap mo, ay iyóng bayáat
 Libo mang ginhawa'y pílit makákamtan;
 Puhunang dakila, maidulot lamang
 Sa lupang sarili yaong Katubusan.

At iyan, "bulaklak", ang dapat nasain
 Ng mġa inanak ng bayan kong-giliw;
 At iyan din naman ng upang marating
 Ang dakilang araw nitóng lupà nating
 Walang panginoon, walá nang alipin,
 Walang mangagagá ni budhing masakim
 At ang naghahari'y fisang damdamin.

S. R. SAN.

Malabon, Rizal.

Lambing lamang

Ako'y nagtataká; di ko maalama't
 ang kagalitan mo ay gayón na lamang .
 Poot ka sa akin? anóng kasalanan
 ang aking nagawá; búhay niring búhay,
 anong lisyáng kilos, salitá ó asal
 ang kikilaulín ko na ipinagkulang? . . .

Bihag ng Pagsinta'y hinanap kong tikís
 sa iyong kandunġan ang alfw ng diblíb,
 aking pinanġarap sa maamóng halik
 ng Paraluman ko ang hiwagang tamís
 ng pagsuyóng wagás . . . Akó ba'y nálihís
 sa gayong adhiká? Oh palad kong amís!

Ang tapát na daing ng aking pagsuyó,
 ang lalóng mapanglaw na hibik ng pusó,
 ang lubháng mataós na luhog ko't samó
 sa iyong pakinyig ay pawang tumindó;
 nguni't ang gautí mong minagandang laló
 ang lahát ng iyon ay aring biró! . . .

Ang pagmamahál mong walang kasingtulad
 na ipinatanaw ng iyong paglinġap,
 ang mġa taguring: *hindi maglulubag*
magpakaylan pa man ang siatung inġagat;
 unti-unti manding pawang lumilipas,
 binabawi mo na't ayaw ipahayag.

Di pa yatá lubós ang mġa pag-abá,
 ngayo'y galit ka pa't ayaw magsalitá;
 waring sa budhi mo ako'y sinusumpá't
 di ibig mámalas gílid man ng mukhá...
 Akó bagá naman ay nápakasamá
 upang palasapín ng ganyáng pagkutyá?

Ako'y nanġanġarap... Hindi naman gayón
 ang mutyá kong irog... iako'y nauulól!
 Ang mġa laká ko'y walá kundi sulsól
 ng pagmamahál ding hindi masasahól,
 magpakaylan pa man; walá kundi bulóng
 ng pagsintáng wagas nating pinagbuhól.

Nagagalit pa ba ang aking bituin?
 Kinikilala kong isang paglalambing
 lamang ang gawá mo; ako ma'y gayon din!
 lambing mo't lambing ko'y nagkátagpó mandin
 at ang ibinunġa'y tampúhang ninilí
 sa dalawang pusóng kapwá naninimdim.

Súkat na ang ganyán. Tampó mo'y iwalay
 at tayong dalawa'y laging magmahalan;
 halina't humilig sa aking kandunġa't
 sa mġa pisuġí mo'y tambing papahiran
 ng mġa labi ko ang luhang iniwan
 ng mġa himutok, dusa't kalumbayan.

Pawi na, buhay ko, ang samá ng loob.
 aking hinihiling ng boong paglúhog:
 aking isasabit sa diblíb mo, irog,
 ang mġa awit kong pinagtuhogtúhog
 sa mġa sandaling nalipós ng lúnos
 ang kaluluwá kong sa pagsinta'y dúmog.

Mapunġay na tingín ang nais kong tugón,
 saka mġa ngítí... Ngítí ná... ganoón,
 hale ná. ngítí pa't aking ibubulóng
 naman sa pisuġí mo ang di náuruól
 na iyong pag-ibig... Iyong iyo ngayo't
 hangang sa libíngan ang kasi mong...

TINÓY